

offentlig Undersøgelse Sted, uden at den hele Historie, som han maaskee mere end nogen Anden ønsker maa blixe gjemt og glemt, bliver bragt frem for Publikum. — Jeg skal altsaa slutte med at anbefale det ærede Thing ikke ved at vedtage dette Indbringingsforslag at komme i Strid med, hvad det tidligere har vedtaget, og jeg skal lægge ærede Medlemmer paa Sinde, om ikke dette Forslag, langt fra at være i Borgernes Interesse, meget meer kan komme til at være til Forulempelse for mange Borgere.

Feddersen: Det Argument, som blev fremført af den ærede sidste Taler, at det høie Thing maatte vogte sig for at komme i Uoverensstemmelse med, hvad det tidligere havde vedtaget, har vistnok i og for sig en meget stor Betydning; men jeg maa tillade mig at udtale, at alle de Argumenter, som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Ste. Valgtreds (Klein) i dette Dieblil har fremført, ere aldeles vrang. Det forholdes sig nemlig ikke saaledes, at den her omhandlede Sætning er bleven forkastet ved Thingets Afgjorelse i forrige Aar. Det forholdes sig rigtigt nok, at de Bemærkninger om de Chikanøse Skridt, der maaskee kunde blive trufne af en enkelt Mand, ere blevene udtalte af den ærede Rigsdagsmand ifjor; men Sagens endelige Resultat blev saaledes, at det blev vedtaget og optaget i den sidste Afgjorelse her i Thinget, at der skulde tilføies, at Sagen kunde høves, naar den Forurettede dertil gav sit Samtykke. Dette er saameget mere slaaende, som der i Loven i dens allerførste Form, hvori Sagen blev forelagt af den ærede Justitsminister, stod de selv samme Ord, som ere optagne i den nuværende Ordskjøning. Det hedder nemlig i Rigsdagstidende for trettende Session, Bilag A pag. 1061, i den daværende § 3, som senere blev forandret: „Sager om uberettiget Mågtanvendelse af Politiets Personale bør i Reglen af det Offentlige indbringes for Retten, selv om den Forurettede ikke forlanger Saabant; dog kan Sagens Følgning frafaldes af Justitsministeriet, naar den Forurettede dertil giver sit Samtykke.“ Det var den Form, hvori den ærede Justitsminister selv dengang havde forelagt Sagen, og det synes mig lidet rime-

ligt, at den ærede Minister skulde gjøre sig skyldig i en saadan Inkonsekvents væsentlig at frafalde det Princip, som han selv har fremfat forrige Aar; jeg holder mig derfor overbevist om, at han nu, efterat Forslaget fremtræder i denne beskedne, indskrænkede Form, ikke vil udtale sig derimod, da det væsentlig er det samme, som han selv har benyttet forrige Aar. Men jeg maa udhæve og gjentage, at det er Noget, der er grebet ud af Luften, at Thinget har forkastet det ifjor. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg forvevler sine egne personlige Øtringer, han dengang har fremført, med Thingets Afgjorelse; men der er en meget stor Forskel derimellem, og naar han taler om en til Enstemmighed grændsende Majoritet, hvorved Sagen for nogle Dage siden blev afgjort, som den blev, da er dette en ligesaa vrang Udtalelse; thi der var nemlig en Minoritet, der idetmindste udgjorde 20, og det er dog vel en Minoritet, der kan fortjene at kvalificeres paa en anden Maade end den, der nylig blev brugt af den ærede Rigsdagsmand. Da der saaledes er Spørgsmaal om Konsekventsargumenter, maa jeg tilstaae, at disse forekomme mig at staae saa afgjort paa Forslagsstillernes Side, at jeg troer, at Thinget vil see, at Sagen baade ved sin egen Bestaffenhed og Natur anbefaler sig, saavel som ved de tidligere Afgjorelser af Thinget, ligesom ogsaa ved den Form, hvori den i sin Tid er fremkommen fra den ærede Justitsministers Side.

Bille: Det skulde gjøre mig ondt, om dette Spørgsmaal skulde give Anledning til, at Thinget blev opholdt endnu i nogen Tid; men jeg kan dog ikke lade gaae helt uden Bemærkning, hvad der blev hirtet af min ærede Nabo (Klein). Jeg skal først med Hensyn til den Afstemning, der fandt Sted for faa Dage siden, gjøre opmærksom paa, at jeg var En af dem, der havde stillet det Indbringingsforslag, for hvilket den ærede Rigsdagsmand (Klein) førte Ordet, og jeg havde stillet det, ikke blot fordi jeg ansaae det for bedre end det Forslag, der var kommet frem fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgtreds (Feddersen), men ogsaa, fordi jeg virkelig ønskede, at Forslaget maatte komme ind i Loven. Min ærede